

העלון טעון גניזה - אין לקרוא בזמן התפילה

מאמר דניאל

פרשת לך-לך

בתחילת הפרשה, ה' מעמיד את אברהם בניסיון גדול מאוד, מתוך עשרת הניסיונות הגדולים שהתנסה אברהם אבינו ועמד בהם, אחד הניסיונות נקרא "לך לך". וכך אומר ה' לאברהם בתחילת הפרשה: "ויאמר ה' אל אברם, לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל הארץ אשר אראך" ולכאורה איזה ניסיון יש כאן? הרי ידוע שלאחר מכן מבטיח ה' לאברהם: "ואעשך לגוי גדול, ואברכך ואגדלה שמך, והיה ברכה" וממשיך ה' להבטיח לאברהם עוד דברים טובים ומתנות שיזכה בהם, ולכאורה איך יש כאן ניסיון בכלל? הרי אם מבטיח ה' דברים טובים היכן הניסיון כאן? אם ה' היה נותן לאדם ניסיון ומבטיח לו אחר כך שהוא מקבל עושר גדול, איפה יהיה פה ניסיון?

ואפשר להוסיף ולחזק את השאלה. ה' מבטיח לו שלושה דברים והם: שיזכה לפרי בטן, שיהיה מפורסם (שם טוב) ולהיות עשיר. פרי בטן - ה' אומר לו בגיל 75 "לך מארצך" והרי המילים "לך לך" - עולים בגימטריה 100, רמז לו ה' יתברך שבעוד 100 שנה הוא יפטר מהעולם (נפטר בגיל 175) ועוד רמז לו שבגיל 100 יהיה לו ילד - יצחק נולד כאשר אברהם היה בגיל 100. ה' מבטיח לו "ואעשך לגוי גדול" זה פרי בטן. וגם מבטיח לו "ואגדלה שמך" ה' יעשה אותו מפורסם, יהיה לו שם טוב בעולם כולם יכירו את אברהם אבינו איש החסד. "והיה ברכה" ה' ממשיך לברך אותו בהמשך בעוד ברכות ומבטיח לו עושר גדול. אז היכן הניסיון כאן באמת? אלא, עלינו לדעת שאצל גדולי העולם, הצדיקים הגדולים, ובמיוחד אצל האבות הקדושים, הניסיון הוא דווקא כאשר יש הבטחות רבות. האם הצדיק יקיים את רצון ה' בשביל ההבטחות (השכר) או לקיים את רצון ה' מהלב מבלי להתייחס להבטחות, לשם שמיים בלבד! והינה למרות כל הניסיונות הקשים תמיד עמד אברהם אבינו בניסיון ללא שום שאלות. אברהם אבינו, עשה את רצון ה' מתוך אהבה בכל רמח אבריו. וזאת היתה גדולתו, הוא עשה את רצון ה' בכל רמח אבריו. וההוכחה לדברים האלה, ה' הוסיף לאברהם את האות ה', ונקרא "אברהם" והינה גימטריה של אברהם היא 248 כמספר "רמח" אברים שיש באדם. וזאת ההוכחה שאברהם אבינו עשה את רצונו של ה' ולא בגלל ההבטחות שקיבל, וכמו שנאמר "וילך אברם כאשר דיבר אליו ה'". וכפי שעשה פנחס הצדיק שדקר את זמרי בן סלוא וכדבי בת צור ברומח. עשה זאת לשם שמיים בלבד, ולכן גם עשה קריאת שמע, שיש בה 248 תיבות כמניין "רמח" אבריו של האדם. וגם הרומח כתוב שם ללא ר' יוצא לנו רמח - 248 אברים שיש באדם.

ועוד, אפשר להוסיף. בעניין זה, שכאשר ה' אמר לאברהם לעקוד את יצחק על המזבח, אברהם לא שאל שאלות, הוא לא אמר לקדוש ברוך הוא, "דע אבל אמות שביצחק יהיה לי זרע" וגם כאשר בא אברהם לקחת את המאכלת לשחוט את יצחק נאמר שם "וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו" אם נדייק במילים, מדוע נאמר וישלח אברהם את ידו? הרי היה צריך לרשום "ויקח את המאכלת" מדוע צריך לשלוח את היד לקחת את המאכלת? אלא זה בדיק מה שאמרנו למעלה, שאברהם היה עושה את רצון ה' ברמח אבריו מכל הלב, והינה רצון ה' לא היה באמת שיצחק ישחוט, אלא רק להעמיד את אברהם בניסיון ולכן היד של אברהם לא יכלה לזוז כי זה לא רצון ה' לכן היה צריך אברהם לקחת את היד השנייה (יד שמאל) לתפוס את יד ימין ולקחת את המאכלת, כי היד ימין לא יזזה לקחת את המאכלת כי זה לא היה רצון ה', כזה היה אברהם אבינו עושה את רצון ה' ברמח אבריו ושסה גידיו.

"כל המקבל את הקיים בהבנה מאושר הוא. האושר נמצא בהישג יד ואין לחפשו במקום רחוק או אחר"

(רבי נחמן מברסלב)

היולדת הצדיקים

חודש חשוון
ו'- רבי יהודה החסיד
ז'- רבי מאיר שפירא מלובלין
ט'- רבינו אשר בן יחיאל
(הרא"ש)
אזכרת השבוע:

זמני השבת

ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	האזינים ע"פ לוח "אור החיים"
17:55	17:20	16:30	ירושלים
17:51	17:17	16:26	ת"א
17:51	17:17	16:26	חיפה
17:55	17:20	16:29	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

העלון מוקדש לעילוי נשמות:

העלון מוקדש לרפואות:

הרב אפרים בן מחבובה
צ"צ'אן בן ביסקה
חולה בת תביבה
אהוד בן רבקה
ניב בן שרה
מרים בת אסתר בלור
ליטל בת אורנה חווה
ראובן בן חנה

אורלי בת סעידה, נוריה בת נעמה, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, חדווה בת מסעודה, ציפורה בת רבקה, ז'נין בת מוץ, שירה בת זילפה, אליס עישה בת סימא, גרשון בן רחמה, אהרון בן חולה, יחי בן ירדנה, חנניה בן אסתר, יהושע בן תמר, יוחנן בן בסקי, נתנאל בן אורלי, ישראל בן נדי, יעקב בן סעידה, שמעון בן עיישה, יצחק בן רחל, דוד בן נטע, יקותיאל בן שושנה.

מתורתו של הרב מיכאל אברג'ל זי"ע

בצור ירום

כל יהודי נולד לשם שליחות מסויימת, מה שהנשמה ירדה מאיגרא רמה לבירה עמיקתא, זה רק כדי שהוא יהיה שליח לקיים את השליחות. לכל יהודי יש שליחות - אין יהודי מיותר, ואת השליחות שלו אף אחד אחר לא יכול לעשות.

כל אחד צריך להתפלל לה' שיגלה לו מהי השליחות שלו. צריך סייצטא דשמיא גדולה שהאדם ידע בשביל מה הוא הגיע לעולם הזה. לדעת בעצם מה ה' יתברך רוצה ממנו. כדי לבצע שליחות זאת צריך להיות צדיק כי אדם שהוא צדיק מומינים לו מן השמיים כוחות אדירים לבצע את השליחות בצורה הנכונה. רק אחרי שהוא יבצע את השליחות האמיתית, ואחרי אריכות ימים ושנים כשהוא יחזור לעולם האמת, יפתחו את התיק של השליחות, ויבדקו מה היו כל פרטי השליחות שלו, ואם אכן הוא ביצע אותה כראוי.

למשל, יש אדם ששלחו אותו להיות מלמד תינוקות והוא שינה את היעוד שלו, והלך להיות תלמיד חכם. לאחר אריכות ימים ושנים יאמרו לו שהוא לא עשה את השליחות שלו, הוא יטען "אבל עשיתי משהו אחר!" למה הדבר דומה? לאחד שעבד באגד ואמרו לו שעלי לנהוג בקו 900, אמר להם שהוא רוצה לנהוג בקו 803, וכך עשה. האנשים שחיכו לקו 900 נשארו ללא אוטובוס. אחד כזה, מיד למחרת יפטרו אותו מהעבודה. כך כל אדם יש לו שליחות, והוא צריך לדעת שזה היעוד שלו, במקרה שהבאנו לעיל, יאמרו לו "היעד שלך הוא להיות מלמד תינוקות ולא להיות אברך". אחד היעד שלו הוא להיות אברך, ולא להיות מלמד. וצריך כל אחד לדעת לשאול את מי שמבין, מה היעד שלו בעולם. יש מי שהיעד שלו להיות מוכר ירקות, למכור ירקות כדי שהאנשים יכינו אוכל לכבוד שבת, ובזה הוא יזכה שכל העונג שבת שכל מי שקנה ממנו, יהיה לזכותו. אם הוא ישנה את היעוד הוא יפסיד מהשליחות הזאת. לכן תמיד על האדם לשאול מהי השליחות שלו ולמה הוא נודע.

אמרי נועם

האדמו"ר הוקן, נהג לומר, שצריך "להיות עם הזמן". כוונתו של האדמו"ר הוקן, שצריך להיות עם פרשת השבוע ועם קטע מהפרשה השייך לאותו יום. הכוונה היא, שלא מספיק ללמוד בכל יום קטע מהפרשה עם פירוש רש"י, אלא צריך להיות ממש עם הפרשה ולראות כיצד היא משפיעה על האדם.

השבוע הפרשה "לך לך" הוא שבוע שמח, כיוון שבכל יום מימי השבוע, חיים אנו עם אברהם אבינו, על כן חלה עלינו חובה, לאחוז במידותיו של אברהם אבינו, שהראשונה היא מידת החסד, כמו שנאמר "תיתן אמת ליעקב חסד לאברהם כאשר נשבעת לאבותינו כינח קדם". (מכילתא, ג, ל) לכן נאמר, "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם", (בראשית ב, ד) ודרשו חז"ל (בראשית רבה יב, ט) שתיבת "בהבראם" היא אותיות "באברהם", לרמזו לנו שבזכותו של אברהם אבינו, נבראו שמים וארץ וכל אשר בהם. והיינו בזכות מידת החסד של אברהם, כיוון שכל העולם כולו לא נברא אלא בעבור מידת החסד, כמו שנאמר "כי אמרתי עולם חסד יבנה" (תהילים פט, ג), ומתוך מידת החסד של אברהם צמחה מידת העין טובה שהייתה בו. אברהם אבינו הביט בכל אדם בעולם בעין טובה, בכל אדם שרק פגש ראה בתוכו ניצוץ אלוהי שמחיה אותו. אברהם אבינו תמיד זכר שכל אדם נברא בצלם ה', על כן חביב הוא, כמאמר חז"ל (אבות, ג, ד) "חביב אדם שנברא בצלם" ויש לכבד אותו כראוי לו.

לכן אברהם אהב כל אדם בעולם וסייע לו הן בגשמיית והן ברוחנית. בגשמיית - קיבל את כולם בשמחה ובמאור פנים, ונטע אש"ל (אכילה שתיה לינה) מהודר חנים אין כסף, וברוחנית - דאג אברהם בכל מפגש עם כל אדם ללמד אותו על בורא עולם עד שהצליח לקרב אותו אל תחת כנפי השכינה.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

מעשה ביהודי שהיה משותק בגליו והבא על כיסא גלגלים אל הבבא סאלי כדי לקבל את ברכתו. כשראה הבבא סאלי את אותו אדם, שאל אותו "האם כבודו מקבל על עצמו להניח תפילין?" אותו אדם היה המום, כיצד הבבא סאלי ידע שהוא לא מקפיד להניח תפילין, הרי הוא לא מכיר. אותו אדם נבהל מקדושתו של הבבא סאלי, וענה "כן". "אם כן" השיב הבבא סאלי, "קום עמוד על רגליך ולך..." אותו אדם היה בהלם מוחלט, הוא לא האמין, אך אט אט הצליח לקום על רגליו והחל ללכת כאילו לא היה משותק מעולם...

מעשה נוסף ביהודי פושע שישב בכלא במשך תקופה ארוכה, בעון גניבה. אשתו החליטה לחזור בתשובה ולרשום את בנה לתלמוד תורה יעב"ץ בירושלים. אך לא היתה לה פרוטה כדי לקנות לעצמה מצרכים ובגדים וכל שכן שלא יכלה לשלם תמורת חינוך בנה. בהוראת סידנא בבא סאלי, אספו לאותה אישה כסף ובגדים ומצרכים וסכום של 4000 שקל ישן, כדי להכניס את בנה לתלמוד תורה. היא לקחה את הכסף ונייד רשמה את בנה לתלמוד התורה.

לאחר חודש צלצל בעלה מהכלא וסיפר כי אתמול בלילה ראה בחלומו את הבבא סאלי בוכה. כששאל האיש את ההבא סאלי מדוע הוא בוכה? אמר לו הבבא סאלי שהוא בוכה על אותו אחד בכלא שלא מניח תפילין כל בוקר. אותו פושע נדהם והתרגש כיצד הצדיק הגיע אליו בחלום והבטיח שמאותו יום הוא יניח תפילין. ולאחר תקופה קצרה (ה' אייר תשד"ז) קיבל אותו פושע חנינה מהבבא סאלי ונשחרר מיד מהכלא בקיצור נמרץ, הכל בזכות הצדיק סידנא בבא סאלי ובזכות הקבלה של האיש להניח תפילין.

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

להקדשת שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון מאמר דניאל

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

כאשר הבעל שם טוב היה צעיר, הוא נהג תמיד להסתיר את דרכיו, ולכן תמיד הוא מילא תפקידים פשוטים ולכן תמיד חשבו אותו ליהודי פשוט שאינו יודע דבר בתורה הקדושה. אחד התפקידים שהיו לבעל שם טוב בצעירותו היה - עוזר מלמד התניוקות או בשפה שלהם "ריש דוכנא" - עוזר למלמד בחיידר.

בעל הבית שבו התאכנס הבעל שם טוב היה נוסע מידי פעם לאיזה רב חשוב.

הבעל שם טוב תמיד ביקש מבעל הבית שיקח אותו גם לקבל ברכה מאותו רב קדוש, (הבעל שם טוב רצה לתהות על קנקנו של אותו רב. אך בעל הבית תמיד סירב לקחת עימו את הבעל שם טוב, ותמיד אמר "הרבי אינו מקבל יהודים פשוטים כמותך, רק אנשים עם ידיעות בתורה הרצוים להתפלל עימו, או אנשים חשובים ועשירים כמותי הרצוים לתת סכום כסף הגון ולקבל את ברכתו).

הבעל שם טוב רצה בכל נפשו ללכת להיפגש עם אותו "רבי" וללמד אותו מהי עבודת ה' האמיתית, כיצד לקבל כל יהודי פשוט ללא קשר לידיעותיו בתורה. אך כמותן שהבעל שם טוב לא יכול היה לספר לבעל הבית מי הוא באמת, כי תמיד נהג להצניע ולהסתיר את ידיעותיו בתורה. פעם אחת, מבלי שבעל הבית ידע ושם לב, טיפס הבעל שם טוב על הקרש הבולט מאחורי העגלה, והסוסים החלו לדהור והעגלה יצאה לדרך. כמותן שהבעל שם טוב לא הרגיש בנוח בנסיעה, אך לפחות זכה סוף סוף לנסוע לאותו רבי "לתקן אותו".

בדרך הם עברו בכפר של גייס, שהיה שם אדם אחד, שהיה נוהג לחזק אבנים על העזברים והשבים, זה היה התענוג שלו, להזיק לאנשים ולראות אותם סובלים מטכאים. אף אחד לעולם לא העז להתעסק עם אותו אדם. וכן הוא היה נוהג במשך המון שנים, להזיק לאנשים העזברים והשבים בדרך. והפעם, היה זה תורו של הבעל שם טוב "לחטוף אבן" מאותו אדם. הבעל שם טוב היה יושב על הקרש של העגלה, ולפתע הרגיש חבטה אדירה והחל לצאת מראשו דם רב. המשיך הבעל שם טוב בנסיעה, סבל מהכאבים העיקר להגיע ליעד. בחזור, הבעל שם טוב עלה שוב על הקרש מאחורי העגלה, והנסיעה חזרה לדרך. כאשר הגיע לאותו כפר, בו עמד אותו אדם שהיה נוהג לחזק אבנים על העזברים והשבים, הבחינו העגלון, בעל הבית העשיר והבעל שם טוב, בהמולה של אנשים, שחסמה את הדרך. "עזרו לנו בבקשה" צעקו האנשים והתחננו. "אדם זה עומד כאן תקוע עם רגליו בתוך האדמה, משותק בגופו ולא יכול לזוז." בכו האנשים והתחננו אולי יש איזה רופא או מישור שיכול לעזור במצב כזה. לפתע, זינק הבעל שם טוב מאחורי העגלה, נעמד מול אותו אדם ושאל "האם אתה מקבל על עצמך לא להזיק יותר לאנשים ולהפסיק לחזק אבנים על עזברי אורח ולפגוע בהם?"

אותו אדם שלא הזיז רגל או יד, ולא הצליח להוציא הגה מגרוננו, לפתע החל להנהן עם ראשו לאות הסכמה ואף הוציא את המילים "כן" מהפה. איך שהסכים וקיבל על עצמו, לא להזיק יותר לאנשים ולא לפגוע בהם, ולהפסיק ממעשי הרעים, החל אותו אדם להתנער ולקום מהאדמה והחל לזוז בגופו כאילו לא היה משותק. מלם אחוזי תדהמה לנוכח המראה שראו, החלו לצעוק לבעל שם טוב "יהודי קדוש יהודי קדוש" והשמעוה על אותו אדם קדוש התפשטה לה מפה לאוזן. מחר הבעל שם טוב ארז את מטלטליו ועבר למקום הבא למיקום בו לא הכירו אותו, וכן בעצם נדד הבעל שם טוב ממקום למקום, ועסק בקידוב הנשמות והיהודים הפשוטים לאבינו שבשמיים.

רבנו הקדוש - רבי נחמן מברסלב

יש בני אדם המנסים כל הניסים בדרך הטבע, וכשיכלו (הסתיימו ויעלמו) אלו שאין להם אמונה בניסים, ותחרבה אמונה בעולם, אז יבוא משיח, כי הגאולה תלויה באמונה כגל.

עיקר האמונה הפשוטה והתמימה, אינה אלא במה שאין השכל מבין. אמונה הינה להאמין בפשיטות בהשגחת הבורא, ועיקר האמונה תלויה באמת, כאשר יאמין באמת בתורה ובהשגחת הבורא ובצדיקים הקדושים, אף על פי שהדבר אינו מסתדר לו באותו הרגע, ואין שכלו מבין מדוע כך קרה, "כי רק על ידי הסתכלות על האמת בעין אמיתית, יבין שהאמת היא כך כפי שעשה הבורא, "אז אפשר לבוא לאמת אלא על ידי התקרבות לצדיקים אמיתיים וללכת בדרך עצתם ולא יטה ימין ושמאל מדבריהם, ועל ידי כך, נחקקת בו מידת האמת וזוכה לאמונה תמימה בה".

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

לפני כארבעים שנה, חזרנו מדרשה חוצבת להבות, בתצור הגלילית שבצפון לכיוון ירושלים דרך כביש הבקעה. אמצע הלילה, איזור שומם, אין נפש חיה, סכנת נפשות שממש באותה תקופה, הכוחות הירדנים שמעבר לגבול היו יורים ברכבים ישראלים שנסעו בכביש, והינה באמצע הדרך אזל לנו הדלק. מה עושים?

מן השמיים עבר שם רכב של משמר הגבול, החיילים אמרו לנו "לכו ברגל לכיוון קיבוץ גלגל. תמתנו לבוקר ואז תמשיכו".

שמענו בקולם, הגענו לקיבוץ לאחר שלוש בלילה, לאחר כמה דקות ראינו את ראשוני הקיבוצניקים שקמו לעבודת יום.

פגשנו בחור צעיר בעל רעמת שיער, גופיה ומכנסים קצרים, קיבוצניק אמיתי, פתחתי איתו בשיחה, הוא סיפר שהוא מתגנד מצרפת, שאלתי אותו על מוצאו ועל משפחתו, ואז התברר שהוא צאצא לא פחות ולא יותר של אביד יעקב - סידנא רבי יעקב אבוחצירא זצ"ל.

דיברתי איתו כחצי שעה, סיפרתי לו שאני בן בית אצל נכדו קדוש הקדושים - סידנא בבא סאלי זצ"ל.

הוא הביט בי בעינים נוצצות, שתה בצמא כל מילה, אני בטוח שהדברים השפיעו עליו, משהו בוודאות השתנה בו.

מחזות הקדושה פעלו את פעולתם. מן השמיים גלגלו שנתקע בלי דלק, באמצע שום מקום, רק כדי שנתגלגל לאותו קיבוץ גלגל,

ושם נפגש את המתגנד היהודי מצרפת שהוא צאצא של אביד יעקב, כדי שישמע כמה דברי חיזוק.

המעוניינים להפיץ ולחלק את העלונים ברחבי הארץ
צרו קשר במס': 0523458725

רבנו יוסף חיים-הבן איש חי זצ"ל

נאמר "זאעשך לגי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה" והיה רואים שיש
כאן דבר תמוהה, מדוע כפל הלשון "ואברכך" לשון ברכה, ואז כתוב שוב פעם
"והיה ברכה"?

והנה אפשר להוסיף ולהזכיר מה שנאמר בגמרא במסכת תענית דף ה' עמוד ב',
"כי אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין". משום שאין עין הרע שולטת
בדבר הסמוי מן העין. ולכן נמצא שלאחר פרסומו ושמו הגדול של אברהם,
הברית יכירו אותו וידעו שאדם עשיר הוא, פתאום יכול אברהם אבינו לפחד
שלא יהיה ברכה כי הדבר לא סמוי מן העין. הרי ה' אומר לו "אגדלך שמך"
והנה לכן בהמשך נאמר שוב "והיה ברכה" כלומר אף על פי זה שהדבר לא סמוי
מן העין אני מברך אותך שוב.

והנה נסביר את המשפט לפי הדברים שאמרנו, "ואברכך" - בממון. "ואגדלה
שמך" - תהיה מפורסם ומסבד. ואם במקרה תחששו מעין הרע כי אין הברכה
שורה בדבר שאינו סמוי מן העין או אוסיף לברך "והיה ברכה" ולכן כפל הלשון

מורן פאר הדור-הרב עובדיה יוסף זצ"ל

לרגל ההילולה של מורן פאר הדור בשבוע שעבר, נספר סיפור אחד מתוך מיליוני
סיפורים אודות מורן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצוק"ל.
היו זוג שלא זכו לפרי בטן, והזוג הלך לכל הטיפולים שיש ולכל הרופאים המומחים
אך ללא הועיל, הם לא זכו לילדים. הם היו על סף ייאוש, יום אחד המליצו להם
ללכת לרב גדול בירושלים, "קוראים לו הרב עובדיה יוסף", הבעל לא כל כך שמח
על ההצעה אך האישה הייתה צדיקה והאמינה בתמימות בה' ובצדיקים, היא
שכנעה את בעלה והם נסעו לרב עובדיה, כאשר הרב שמע על המקרה, הוא נורא
הצטער עבורם, ולאחר שהתפלל ובכה עליהם, הוא כתב פתק וביקש מהם לא
לפתוח אותו, "רק בברית תפתחו את הפתק" הוסיף לבקש, ובסוף, באמת הם זכו
לפרי בטן, ולא פחות ולא יותר נולדו להם שלישייה, כאשר הם רצו לבחור שמות,
הם לא ידעו מדוע הם לא מצליחים לחשוב על שמות טובים וכל פעם היו להם
התלבטויות, כאשר הגיעו לברית, הם נוכחו שהרב ביקש מהם לפתוח את הפתק
ביום של המילה, ולא פחות ולא יותר מה היה כתוב בפתק "המלאך הגואל אותי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי, אברהם יצחק ויעקב", וכך
קראו להם בברית אברהם יצחק ויעקב.

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

הדוגמה הראשונה, היא ממש מההתחלה של הגאולה, כשמשנה ביקש לראשונה מפרעה שיוציא את עם ישראל ממצרים, ופרעה הכביד את גזרותיו, מיד התרעמו על משה
רבנו ואהרן והאשימו אותם, שהם עושים "צרות" לעם ישראל, כמו שכתוב (שמות ה') "...ורא ה' עליכם וישפט אשר הבאשחתם את ריחוני בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו". לא די שהם לא הודו למשה על ההשתדלות שעשה בשביל באולחם, שהלך אל פרעה לבקש ממנו שיוציאם ממצרים, עוד הם האשימו אותו בהכבדת
העבודה, אלו היתה להם נקודה של הכרת הטוב, הם היו רואים את השתדלותו ומאמציו של משה ומודים לו, ומצינים שבזוודאי זה רק טבעי שפרעה לא ירצה לשחרר את
עבדים טובים כאלה ששוכדים טוב ובחנים... וכי יעלה על הדעת שפרעה יוותר עליהם בקלות ופשוט יציד למשה "בסדר", צא לדרך...
כל מי שעניו בראשו, היה מבין שהוא יכעס ויכביד את העבודה ושווה חלק מתהליך הגאולה, חוסר הכרת הטוב הזה היה בעצמו הסיבה להכבדת הגלות, כי אילו היו
מתגברים מההתחלה על הכפיות טובה שלהם והיו מודים למשה במקום להתלונן מיד היו נגאלים.

העלון מוקדש להצלחת:

יויאן בת נוריה
בת חן בת עירית
אלעזר בן כוכבה

אוריאל בן ציפורה
גיא בן איריס
עזרא בן נאוה
יהלום בן אורלי